N^RO 7.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 26 STYCZNIA 1801 ROKU W SOBOTĘ.

z Petersburga V. S. 15. Stycznia.

Swity Monarszey Podpółkownik Arseniew został Fligiel Adiutantem. Muszkietyerów Essena 1 Podpółkownik Saken 1 naznacza się onego regimentu kommendantem. Bywszy muszkietyerów Drexela Półkownik Bedrichin przeydzie do służby cywilney. Maior Gorsztal uwolniony od służby, przyimuie się znowu do garnizonowego Giki. Naznaczony Białoruskim Gubernatorem Cywilnym Generał Lieutenant Tarbieiew został Konsyliarzem Taynym. Wchodzący do assygnacyinego banku Władiczin został Taynym Konsyliarzem; Szyszkin, Nesterow Aktualnemi stanu Konsyliarzami; Sternkros, Połtaracki, Borowikow, Stanu Konsyliarzami; Wangersheim, Desklos, Mironow Konsyliarzami Kolleskiemi. Kazańskich Sądów z Departamentu Prezydent Zacharin Stanu Konsyliarzem. Wchodzący do opiekuńskiey rady Demidow Taynym Konsyliarzem; Skwancy, Aktualnym Stanu Konsyliarzem; Ilin Konsyliarzem Kolleskim. Professor Architektury Zacharów umieszczony w klassie 6. IMPERATOROWA JMOSC orderem S. Katarzyny mnieyszego Krzyża ozdobić raczyła na d. 31 Grudnia Annę Alexandrownę Oboliaminow.

Za Naywyższym roskazem Generał Prokuror Obolianinow donosi Macieiowi Borowskiemu skarżącemu się na nieprawy dekret Kompromissarskiego Sądu, który z oczewistém iego pokrzywdzeniem i uciskiem osądził rzecz na stronę synów Ignacego, Antoniego, Jana, którzy odebrawszy niby Oycu maiątek, wyzuli go ze sposobu do życia: na Kompromissarski Sąd powinien skarżyć się w Głównym Sądzie tey Gubernii, w którey pomieniony dekret zapadł.

Kamieńca Podolskiego obywatelowi Zydowi Woliuwiczowi skarżącemu się na rządcę dóbr X. Dołhoruki, Złotnickiego, i Sekretarza Wołkowa, iż podmówioną iego córkę uwieźli: z odebranych swiadectw pokazało się, iż córka oddaliła się od oyca i chrzest przyięła bez przymusu z własnego upodobania.

Gubernskiemu Sekretarzowi Dawidowi proszącemu o nadgrodę za doniesienie o utaionych w rewizyi duszach na Białoruskiey Gubernii: nie otrzyma czego żąda dla tych przyczyn, dla których Senat iuż odrzucił prożbę iego.

Podolskiemu obywatelowi Dulskiemu, proszącemu o uwolnienie maiątku iego od pretensyi kredytorów, którym ręczył za świętey pamięci Króla Polskiego; i którym chociaż wydaną ze skarbu summę rozdał, ieszcze domagaią się procentów; pokazało się z indagacyi, że do summy iemu wydaney ze skarbu procenta policzone były; skarb z swoiey strony zupełnie się uiścił; sam więc Dulski powinien kończyć ten interes z kredytorami o procenta.

Xaweremu Lipskiemu proszącemu o nakaz, ażeby sądem polubownym mógł rozsądzić się z Taynym Konsyliarzem Zabą, który mu zabrał maiątek: na prożbę wyżey wyrażoną nastąpiło Naywyższe zezwolenie; rozsądzi się Lipski z Zabą tu w S. Petersburgu, o czém posłane iuż zalecenie do Cywilnego Gubernatora Chotiancowa, do którego udać się Lipski powinien.

Szlachcicowi Puzyrewskiemu proszącemu o Sąd polubowny w sprawie z Maiorem Diuskim, który nie chce dać onemu z bratem trzech tysięcy rubli za ustąpienie przez oyca ich maiątku nieruchomego w Mohilewskim powiecie: na prożbę iego nastąpiło Naywyższe zezwolenie, ieśli nie okażą się prawne przeszkody, o czém posłane roskazy do Białoruskiego Gubernatora Cywilnego, przed którym Puzyrewski ma stanąć.

Orszańskiemu mieszczaninowi żydowi Leybowiczowi proszącemu o Sąd polubowny z Sienińskiego Powiatu Szlachcicem Buiewiczem, o należne Oycu iego 900 rubli: na prożbę iego zaszło Naywyższe zezwolenie, ieśli nie będą prawne przeszkody, o czém posłane roskazy do Białoruskiego Gubernatora Cywilnego, przed którym Leybowicz stawić się powinien.

Białoruskiemu Szlachcicowi Browczyńskiemu proszącemu o jak nayrychleysze osądzenie sprawy jego w Białoruskich sądach o wykupienie maiątku przez dziada zastawionego Szawernowskim: pokazało się z indagacyi, że Browczyński podawszy na Sędziów obmowę, dzieło przeniosł z Sądu Powiatowego Witebskiego do Horodeckiego, gdzie po Szawernowskich według prawa Statutowego w Roz. 4. Art: 18. pozwów nie wydał: przeto sprawa nie przypadła; więc nie sądy lecz on sam winien, iż rzecz dotąd nieukończona zostaie; którą ieśli pragnie rozpocząć, powinien wyniesć pozwy do Sądu, a potém ukazać przed nim na maiątek prawo, i własności dochodzić porządkiem w prawie przepisanym w Sądzie Horodeckim. Z tych przyczyn prożba od Browczyńskiego podana nie zasługuie uwagi.

z Wiednia 24 Stycznia.

Już nakoniec we Włoszech ustało krwi przelanie; dzisieysza Gazeta Dworska, nie wyrażaiąc dnia i mieysca donosi, że Półkownik Best od Generała Kawaleryi Graffa Bellegarde gońcem przysłany do Cesarza Jmci wesołą przyniosł nowinę, iż broni zawieszenie podpisane zostało z Generałem en chef Brune. Warunki późniey wypiszemy w całey obszerności, teraz ich treść kładziemy. Trwać będzie armisticium we Włoszech, do tego czasu jak w Niemczech. Francuzkie woyska zaymą kray cały po rzekę Livenza, na którey prawym brzegu iść ma linia demarkacyina. Armia Austryacka stanie na prawym brzegu rzeki Tagliamento. Obie linie przecięte zostaną pasmem gór oddzielaiących Tirol od Prowincyi dawniey Weneckich; kończyć się będą pod Lienz w Pusterthal, gdzie się zyączą z linią demarkacyiną armii Niemieckich Arcy-Xiążęcia Karola i Generała Moreau. Mantua i Wenecya zaięte zostaną garnizonami Cesarskiemi; pierwsza z wymienionych twierdza co dni 10. odbierać będzie żywność dla żołnierza na ten czasu przeciąg potrzebną, jak niegdyś podczas pierwszego broni zawieszenia odbierały Ulm, Philipsburg, Ingolstad, Francuzkiém woyskiem opasane. Inne miasta i twierdze Włoskie dotąd w ręku Austryackich będące: Peschiera, Werona, Legnago, Fer-

rara, Ankona, etc. oddaią się w zakład Generałowi Brune, z których jednak przy ostatecznem podpisaniu traktatów woyska Francuzkie ustąpić powinny.

Rapporta od granic Tureckich przysłane znaczą daią, że Passwan długo z całym woyskiem na Wołoszczyźnie gościąc, nakoniec ustępować zaczął z tey Prowincyi, zostawuiąc po sobie, kędy przeszedł, nayokropnieysze ślady spustoszenia i ruiny, jak więc Turcy pospolicie czynić zwykli, niekarnemu żołnierstwu kray własny niszczyć, mieszkańców rabować, mieszkania palić dozwalaiąc nieprzyiacielskim obyczaiem. Miarę nieszczęścia i klęsk Wołoskich dopełniło przecięcie od rokoszanów kommunikacyi handlowey. Słychać że tyle razy wspomniony buntownik Passwan Oglou wypowiedział nakoniec posłuszeństwo Porcie, domagaiąc się zuchwale ażeby Sułtan Wielki złożył koronę. Niektórzy iuż widzieć mieli monetę bitą pod imieniem Baszy Widdinu, na którey wyrażone jest imie jego z tytułami i ozdobami samym tylko panuiącym służącemi. Ten człowiek nadzwyczayny zwraca teraz na siebie uwagę powszechną tém bardziey, że cokolwiek do dzis-dnia czynił, ukrywał gęstą zasłoną, którey zdarcie czasowi zostawić trzeba. Z drugiey stronv Basza Belgradzki zaczął obchodzić się łagodnie z Chrześcianami rządem swoim podległemi, dozwalaiąc im nawet używania dzwonów; wielu którzy dawniey wynieśli się do Prowincyi Węgierskich na mieszkanie, zaczęło powracać do Serwii. Jeżeli Passwan Oglou zamysła ostatecznie wzruszyć domową Turcyi spokoyność, ułatwi jemu robotę świetne zwycięztwo, które d: 29. Grudnia odniosł nad Beglerbeiem Romelii, którego nie wiadome dotąd szczegóły.

Przestano wprawdzie pracować około wałów i innych twierdz zasłaniaiących naszą stolicę; rząd zatrudnia się teraz naybardziey formowaniem niezmiernych magazynów, jakie są potrzebne dla wielkiey armii, którą nieustannie ćwiczy w manewrach pod Schoenbrun Arcy-Xiąże Karol. To pewna że gdyby ten bohatyr nie przyiął kommendy Naywyższey, woysko rozwiązania bliskie było. Wyrazić nie podobno jakie onemu przywiązanie lud oświadcza; nieraz mieszczanie wieżdżącego do miasta pod iazd ciągnąć chcieli, wyprzągłszy konie; lecz sam na to niechciał pozwolić. Na kilkakrotne rady nadworney woienney zapytanie: czyli ma wykonywać rozkazy Arcy-Xiążęcę bez odwołania się żadnego; *tak iest*, zawsze odpowiedział Cesarz Jmć. We Włoszech sytuacya Graffa de Bellegarde krytyczną była; po przegraney nad Mincio bitwie, przymuszony z Prowincyi Weneckich ku granicom Austryackim ustępować, w przypadku rozpoczęcia kroków nieprzyiaznych mógł bydź łatwo zewsząd opasanym, zwłaszcza że iuż Macdonald z Grisonów przeszedł do Tirolu południowego, a Lecourbe na czele kilku dywizyi stanął w Leoben. W Austryi wyższey Francuzi iuż gotowizną wybrali więcey 8. millionów liwrów; niepodobno wypisać uciski obywatelskie, tém nieznośnieysze, że od lat wielu niedoświadczone. Po wsiach mianowicie żołnierz wszystkiego sobie dozwala; wzgląd na to powinien przyspieszyć pokóy pożądany.

z Londynu 13. Stycznia.

Lord Nelson opuścił niedawno stolicę naszą pospieszaiąc do portów Królestwa Wschodnich, kędy uzbraiać dla niego kazano liczną flottę, która po większey części składać się ma z okrętów od 64. armat. Instrukcye dla niego zapieczętowane dała Admiralicya. — W niektórych pismach tuteyszych umieszczona jest wiadomość, że rząd nasz przez Posła Pruskiego wezwanym został do podpisania z Francyą traktatu. — Amerykanów zjednoczonych potęga morska składa się teraz z 34. fregat od 44. do 20. armat, i 15 galer. — Na flocie naszey liczemy sto tysięcy doświadczonych maytków, oprócz 22. tysięcy żołnierza morskiego. W Irlandyi regularnego żołnierza 46. tysięcy, 27. tysięcy regularney milicyi, 54. tysiące milicyi mieyskiey i wieyskiey. — Pospólstwo w Anglii równie jak w innych kraiach zabobonne, za zły znak wzięło, że flaga Unii w dzień nowego roku na wszystkich okrętach wywieszona, z okrętu Król Wilhelm w morze padła. — Kapitan Popham z eskadrą swoią, nie na Ocean południowy przeciw Hiszpańskim osadom, lecz podobno na morze uda się czerwone, dla uskutecznienia wiadomey wyprawy na Francuzów; zna dobrze pomienione morze, po którém krążył nie raz będąc jeszcze Kapitanem okrętu kupieckiego — Na Generała Pulteney, który wyprawę na Ferrol nieszczęśliwie zaczął i skończył, ma bydź wkrótce zwołany sąd woyskowy.

Oprócz wielu innych w dzień nowego roku promocyi, Król Jmć 23 Kapitanów okrętowych wyniósł na stopień Admiralski; 10. Generałów Lieutenantów armii lądowey otrzymało rangę Generalską, 25. Generał Maiorów zostało Generał Lieutenantami, 14. Pułkowników Generał Maiorami. — Admirał Harvey nie poprowadził przed port Brestoński nad 2. okręta od 100. armat, 10. od 98. 1. od 84., 5. od 74.; podobno Admiralicya mieć musi pewną wiadomość, iż nieprzyiaciel do żeglugi przygotowanym nie jest; inaczey albowiem tak mała eskadra nie narażałaby się na spotkanie z Hiszpanami i Francuzami, którzy maią więcey 50. okrętów. Na wyspach Jersey i Guernesey liczemy dziś więcey 10. tysięcy żołnierza; w teraznieyszey roku porze mógłby tam wylądować nieprzyiaciel. — Mamy nowy przykład nie karności na flocie naszey; zbuntowani maytkowie, statek woienny Thunder do Bilbao zaprowadzili.

z Paryża 22. Stycznia.

Kładniemy do słowa list Dywanu Cairskiego do Konsula Buonaparte; nie żeby zawierał w sobie myśli albo rzecz godną uwagi, ale raczey iako wzór oryentalnego pisania. Ulemy Cairu, Xiążęta i znamienici obywatele Dywanu zgromadzonego w mieście stołecznem, świętém, i dobrze obwarowaném, do zacnego i możnego Emira Buonaparte pierwszego między naczelnikami rządu Francyi. Bóg który go wybrał, i obdarzył mocą zwyciężania, chęcią uspokoienia, mądrością rządzenia, niech przez niego rozlewa szczęście i chwałę swoią na świecie; niech zachowa w niebespieczeństwie, oświeca w pokoiu, i pozwoli wykonać co dobrego dla Francyi zamierzył; niech mu nie odbiera co raz darował; a pokóy i zbawienie niech zawsze będą nad świętym Prorokiem. Przyrzekłeś nayuroczyscicy Emirze, mieć oczy obrócone ku naszey Oyczyźnie; wierzemy słowu twoiemu; ponieważ Bóg chciał aby się ziściło. Zwyciężyłeś narody iedne, inne się zlękły; widział chwałę twoią Egipt; sąsiedzi Posłów tu przysłali chcąc oglądać ciebie; bo narody wschodnie aż do końca ziemi wiedzą, że Bóg dał zwycięztwa niezliczone w prawicy twoiey. Nad zwycięzwa iednak, siłę, i sławę większa iest mądrość i łaskawość. Wszyscy Egiptu mieszkańce, rolnicy, mieszczanie, kobiety, których cnotę niech sam Bog strzeże, ubodzy, bogaci, młodzieńcy, starzy przez usta nasze wołaią do ciebie, prosząc Boga, azebyś zwyciężał zawsze i dobrze czynił, kochał ubogich, bronił wiarę świętą; miał wzgląd na żony nasze, które po religii w naywyższym są szacunku.

Zwycięzca, obchodziłeś się z Egiptem iak gdybyśmy cię sami Sędzią naszym obrali; tak Bóg roskazał, a wola iego święta. W zamieszaniu zapobiegałeś zbrodni, popełnioną karząc. Nie uciemiężali nas Francuzi; dałeś im przykład cnoty. Ukazawszy się w Egipcie iako błyskawica zniknąłeś niepostrzeżony; idziesz kędy obecność twoia naybardziey potrzebna. Powiedzieli nam Francuzi żeś odniosł zwycięztwo wielkie, góry przebył z armatami, i przybył na mieysce zamierzone w przyzwoitym czasie. Podziękowaliśmy za to Bogu, tobie daiąc imie: *miecza Boskiego*. Egipcyanie i Francuzi składaią dziś naród ieden; mądry Abdalla Menou codziennie utwierdza związki święte. Niech go Bóg strzeże i cnotę nadgradza; w sercu ma twoie nauki, w usciech słowa twoie; poważa i chwali wiarę naszą, brzydzi się niesprawiedliwością i oszukaniem; szanuie Proroka świętego- żony nasze, i

ubogich; urządził sprawiedliwość, która z niebios wyszła; wkrótce zniesie podatki niektóre; dziękuiemy żeś go rządcą Egiptu naznaczył. Nakoniec nie zapominay, prosiemy, że Egipt iest kraiem twoim; że honor stolicy naszey z twoim połączony, że obywatele nasi kochaią i czekaią tu ciebie; wzywa obecności twoiey religia święta; dopełniay obietnice; iuż dzień bliski w którym iedność dwóch narodów dokonaną bydź powinna; tak Bóg przykazał. Roku 1215 Hegiry: podpisali Szeykowie, Ulemy, &c.

Minister woienny Berthier ogłosił rapporta od Generałów en chef Brune i Macdonalda przysłane. Pierwszy d. 3 z Werony pisze, iz d, 1 armia rzekę Adige w Bucelingo przeszła; zmyślony attak o milę od Werony przypuszczony, nieprzyiacioł omylił. General Marmont artylleryi kommendant wielkie uczynił przysługi w tém zdarzeniu; iego i Generała Eblé służącego pod Generałem Moreau mienią bydź naydoskonalszemi z Officyerów artylleryi Francuzkiey. Delmas prowadził straż przednią, iak zwykł zawsze. Nieprzyiaciel Weronę musiał opuścić; Peschiera opasana, Mantua zamknięta, Porto legnago będzie oblężone. General Rochambeau przez Lodron, Riva, Torbole, Mari, z Valteliny do rzeki Adige postępuiąc, przymusił Austryaków do opuszczenia Corony. Schmidt osadził Rivoli. Boudet posłany do Roveredo w Tirolu dla podania ręki Generałowi Rochambeau. — Macdonald pisał w Storo d. 5, donosi iakim sposobem przechodził Alpeyskie góry, chcąc wkroczyć do Tirolu Włoskim zwanego; wszyskie wąwozy, wysokie mieysca, żołnierzem Austryackim osadzone były; wszystkie szturmem dobywać należało. Wykonali to mężnie i przezornie. Rochambeau, Baragney d'Hilliers, Pully z dywizyami swoiemi; dopomogł Szef Cisalpińskich woysk Lecchi; przeszła armia 60 mil górzystey ziemi, zdobyła 500 ieńców, 3 armaty; postępuie daley dla złączenia się z armią Włoską w okolicach ieziora Garda, maiąc oraz nadzieię zamknąć Generała Stoianich znayduiącego się w Botzen.

Berthier ma bydź znowu wysłany na wielkie poselstwo. Biega pogłoska, iż na odzyskanie Malty wielką wyprawę przedsięwziąć mamy. We wszystkich portach RPtey czynią się przygotowania; uzbraiamy, buduiemy nayspieszniey okręta. Jest nadzieia, że w teraznieyszym roku Hiszpani nad przeszłe czyńnieyszemi będą, i iakożkolwiek wesprą zprzymierzeńców swoich. Z drugiey strony Batawowie liczne uzbraiaią eskadry pod sprawą Admirała Winter. Chce pierwszy Konsul po ustałey woynie z Cesarzem, Angielską kiedyżkolwiek zakończyć, i pożądanym dawno pokoiem obdarzyć Oyczyznę. Zawczora Generał infanteryi Baron Sprengporten przypatrywał się na polu marsowém manewrom Konsulowskiey gwardyi, którą Lasne kommenderował. General Muller rodem z Munster został kommendantem stolicy naszey. — Ostatnie z Madrytu wiadomości donoszą o zaczętym w Hiszpanii werbunku 50 tysięcy nowego żołnierza; ieżeli Król Jmć pośrzednictwem swoiém nic nie sprawi, orężem Portugallią przymusi do odstąpienia związku Angielskiego. — Na przełożenie Konsulów, Senat, Prawodawcy, Trybunowie, uroczyste napisali podziękowanie i pochwałę armii Wschodniey, która podpisawszy w El Arisch traktat, ażeby Oyczyźnie na ratunek mogła pospieszyć, po złamaném od nieprzyiacioł przymierzu zachowała osadę RPtey pożyteczną; podobne dziękczynienie wyrażono dla Administratorów Egiptu, uczonych, artystów.

Groźny od dawnego czasu Jakobinom piorun iuż wypalił. Konsulowie przesłali pismo do Senatu. Ludzie w zbrodniach, powiadaią, zestarzali, codzieńnie wznawiaią spisek nieraz zniszczony na obalenie wszelkiego rządu i szczęścia w narodzie. Tych zbrodniów mała iest liczba, przestępstwa niezliczone. Przez nich Konwencya narodowa w praw swiątyni zelżona; Jakobini rząd rewolucyiny składali, odmieniali według upodobania; nie miły był im Dyrektoryat; wszelkiego rządu nieprzyiaciele, ten nawet wywracali, który sami postanowili niedawno; widząc Konsulowski przypodobany Francuzom, a ludu zbuntować nie mogąc, któremu nienawisnemi się stali, do innych udaią się środków; a temi są u nich mordy i zabóystwa pokryiome. Chcieli zgładzić pierwszego Konsula na wies iadącego, na Operze, na ulicach Paryzkich; nakoniec kanałami podziemnemi wpadaiąc do iego w Thuilleries mieszkania, Nieśmiertelney z łotrami woyny zakończyć nie podobno bez nadzwyczaynych środków. Tu mieysce policyi dać trzeba; nie wszystkich wprawdzie Jakobinów zchwytano. puinałami uzbroionych na życie Urzędnika w RPtey pierwszego; lecz żaden z Jakobinów nie odrzuci żadnego narzędzia, któreby onemu do popełnienia zbrodni służyć mogło. Nie tylko dziś ukarać ich trzeba za przeszłe łotrowstwa, trzeba przeciwko ich zamachom ubespieczyć ludzką społeczność. Rozumieią Konsulowie, że 128 znaiomych i w zbrodni doświadczonych ludzi wysłać należy do kraiów zamorskich RPtey.

Przeczytawszy taką zaletę od rządu daną ludziom, którzy niedawno sami narodem rządzili, Senat inną dla nich pochwałę napisał. Od lat wielu, powiada, jest w RPtey, w Paryżu mianowicie stek ludzi bezbożnych, co się wszelką mazali zbrodnią w rewolucyiney kolei; przywłaszczaiąc sobie garstka łotrów, imie i prawa ludowi służące, mówiła zawsze imieniem całego narodu, który o to nigdy ich nie prosił, ani też doczynienia umocował; oni kleiąc spiski codzienne dozwalali sobie wszelkiego łotrowstwa; nieprzyiaciołom Oyczyzny wnętrznym i zagranicznym slepo zaprzedani, burzyciele porządku, nieprzyiaciele pokoiu, klęska i zaraza ludzkiey społeczności. Amnestya nie raz dana nie zwracała ich do posłuszeństwa prawom; ofiaruiąc owszem bez karność zatwardziła w zbrodni. Nie cierpią sprawiedliwości, która acz późno domierzyć może karę im zasłużoną. Obecność w stolicy łotrów codzieńnie przemyślaiących bezprawia nowe, groźna jest spokoynym obywatelom. Konstytucya podobnych nie przewidziała przypadków. Senat któremu oney zachowanie poruczono, milczące prawa zastąpić powinien. Sądzi przeto, że środek na deportacyą od Konsulów podany będzie dogodnym; łagodność i moc rządowa tu wyda się nayiaśniey, oddalaiąc z Oyczystey ziemi burzycielów lecz oraz daiąc im czas i mieysce do rozmysłu i poprawy. Chwali Senat postępek Konsulów, którzy mogąc sami ukarać łotrów, udali się po radę do Magistratury zachowuiącey Konstytucyą w całości; tu narod widzi; że władza wykonawcza nie chce wykroczyć z obrębów prawem naznaczonych.

Przyłączony do wyroku jest regestr Jakobinów na deportacyą skazanych; imiona ludzi wspomnienia niegodnych nie warte wypisywania; dość powiedzieć że Karol niegdy Xiąże Hesse, Manin Xiężny de Lamballe morderca, Ceyrat Prezydent Septembryzacyi, Rossignol General armii rewolucyiney Robertspiera, który z gillotyną chodził po miastach; Chalandon który Sidneia Smith z Temple uwolnił, i tylu innych Jakobinów, Septembrizatorów ettc. oyczystém powietrzem oddychać i zarażać one iuż przestali, ponieważ nie mieszkaiąc wszystkich ztąd wyprowadzono do portu. Po tym wyroku wkrótce wypadł w zwyczaynych sądach drugi na tych którzy w Październiku Konsula Buonaparte na Operze zabić chcieli. Demerville, Ceracchi, Arena, Topino, Lebrun na śmierć skazani; kilku innych uwolniono. Pierwszy bronił się naymocniey w początku; nakoniec wyznał wszystko. Gdy wezwany na świadectwo Konsul Cambaceres, jako nie maiący nic do mówienia, przyiść nie chciał, w Rzymie zawoła Demerville, Cicero nie wzbraniał się bydź obrońcą współziomków swoich. Mówiącemu zbyt wiele, nakazał milczenie Sądu Prezydent: rewolucyine nawet Trybunały, odpowiedział, nie broniły mówić oskarżonym; te odpowiedzi śmiałe lepiey zapewne wydałyby się przy niewinności. Nie wiadomo jeszcze, czyli osądzeni zbrodnie appellować zechcą do kassacyinego Trybunału.

z Coppenhagi 20. Stycznia.

Kuryer gabinetowy Brummer przyniosł podpisaną iuż umowę względem wolney żeglugi statków

oboiętnych. Drummond Angielski Poseł o tém uwiadomiony oświadczył Dworowi, że W. Brytannia za krok nieprzyiacielski poczyta przeciwko sobie, jeśli Król Jmć do zbroyney neutralności zechce należeć. Odpowiedziało Ministerium; konwencya przez Monarchę podpisana ma za cel jedyny zabezpieczyć prawa narodom oboiętnym służące; Dania obowiązaną jest poddawać swoie postępki pod rozsądek, naganę, lub pochwałę Dworu Angielskiego. Uzbraiamy tym czasem potężną flottę; naprawuiemy Cronenburg i inne nad Zundem twierdze, zbieramy iak naywięcey maytków; pewni od zprzymierzeńców pomocy, jeżeli sami o sobie nie zapomniemy.

z Auszpurga 5. Stycznia.

Zawczora Leclerc Generał z Lintz tędy przeieżdżaiąc do Paryża miał mówić, że Cesarz Jmć podpisał warunki przedugodne pokoiu; omyłka w tém jest podobno; Monarcha ratyfikował zawieszenie broni; taką ratyfikacyą od Konsula Buonaparte niedawno goniec powiózł do Wiednia. Moreau był w Munich; jak słychać uda się na czas krótki do Paryża. Nie wiemy jak Tyrolczykowie przyjęli roskaz złożenia broni; Arcy-Xiąże Karol przesłał do nich odezwę zachęcaiąc, ażeby spokoynie się zachowali. — Elektor Jmć Bawarski w nadgrodę kraiów za Renem straconych ma otrzymać nowe dzierżawy w Cyrkułach Bawarskim i Szwabskim przez sekularyzacyą.

z Frankfortu 10. Stycznia.

W tych dniach u nas i gdziekolwiek znayduią się woyska Francuzko-Batawskie kommendy Generała Augereau, przy parolu czytano wyrok zgromadzenia Prawodawczego z Hagi, że ta armia dobrze się zasłużyła RPtey. Do cytadelli Wurtzburgskiey d. 6. wkroczyli zprzymierzeńcy. Pod czas oblężenia padło do niey kul, bomb, granatów 16. tysięcy; szkody w budynkach wynoszą 300. tysięcy talarów; garnizon wyciągnął w liczbie 2150. Dziś przez miasto nasze przeieżdżał Generał Cesarski Sporck z niewoli Francuzkiey uwolniony.

z Strasburga 8. Stycznia.

Z główney kwatery Generała Moreau w Steyer wiadomość odbieramy, iż d. 23. Grudnia Austryacy naszych attakowali w Auersdorf; na ten koniec, wyprowadził nieprzyiaciel z twierdzy Kufstein 3. bataliony, kilka armat, wiele Tirolskich strzelców. Nic jednak nie dokazał; skończyła się bitwa bez żadney na obie strony korzyści; lecz już to była ostatnia w Tirolu; albowiem wkrótce Generał Molitor uwiadomiony o podpisaném broni zawieszeniu, doniosł Wodzowi nieprzyiacielskiemu; wstrzymano natychmiast kroki nieprzyiazne; woysku naszemu graniczne twierdze, i wąwozy wstęp zagradzaiące do Prowincyi wydano bez trudności. Tegoż czasu woyska zastępuiące Voralberg pod sprawą Generała Morlot osadziły Finstermunz i Nauders; Lecourbe zaymuie Kufstein, Scharning, i Brixen.

z Constantynopola 10. Grudnia.

Poseł Algierski nagle aresztowany, flagę Regencyi na fregacie Angielskiey utkwioną zdiąć kazano; podobnie postąpiono z posłańcem Tunetańskim. Przyczyna że Algier i Tunis pod opieką Sułtana Wielkiego zostaiąc do woyny z Francyą należeć nie chcą; nie tylko albowiem żadnych do dzisdnia posiłków nie dali Deiowie, owszem podpisać śmieli pokoy oddzielny bez dołożenia Porty. W krótce Dywan wysyła do nich Urzędników, Chiaoux z Firmanem w mocnych wyrazach napisanym; roskazuie Monarcha uzbraiać eskadry, zgromadzić woysko, woynę wspólnemu nieprzyiacielowi zapowiedzieć natychmiast, jeśli nie chcą odnieść kary za nieposłuszeństwo. Zapowrótem pomienionych Chiaoux, uwięzieni Posłowie mieć będą audyencye u Sułta-

na; lecz jeśli odpowiedź z Algeru i Tunis nie przyidzie pomyślna, los ich okropny czeka. Słychać że Dywan nie mogąc pokonać buntownika Passwan Oglou, dawnym u Turkow zwyczaiem wysyłał taiemnie na zgładzenie onego kilku Chiaoux; wszystkich zchwytał i śmiercią iaką iemu zadać mieli ukarał.

z Medyolanu 5. Stycznia.

Armia Francuzka po zwycięstwie coraz głębiey wkracza do kraiu dawniey Weneckiego. Generał Calvin umarł z ran odniesionych; Murat pośpieszył do obozu głównego; za nim ciągną wybrani grenadyerowie i strzelcy. Brune d. 1. przeszedł Adigę; d. 2. opanował Weronę; Austryacy liczną załogę w Mantui zostawili; Monier opasał twierdzę. Macdonald przynagliwszy Wukassovicha do opusz. szenia gór wyniosłych, kilko razem drogami w prowadził swoie dywizye do południowego Tirolu; Rochambeau z Riva ciągnie na Weronę, Syn Ministra Petiet z główney kwatery Generała Brune pisał do Oyca. Weszliśmy, powiada do Werony; wdarliśmy się na góry, które na początku kampanii r. 1799. Scherer niedostępnemi bydź mienił; nieprzyiaciel z boków i tyłu razem ogarniony, nie bronił stanowisk umocnionych naturą. Wczora Austryacy do Generała en chef gońca przysłali; donosząc iż w Niemczech podpisano zawieszenie broni. Odpowiedziano, że woiować chcemy, póki nie przyidą z Paryża roskazy.

Z Podolskiego Guberńskiego Rządu dopełniaiąc rozkaz Rządzącego Senatu wyszły upłynionego Octobra Msca 4. dnia; wiedzieć się daie Publiczności, iż Podolskiey Gubernii Olhopolskiego Powiatu Obywatel Jan Borowski na mocy wyraźnego JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Naywyższego Roskazu dnia 19. Lipca przeszłego 1779 Roku o Litewskich Pieniaczach wypadłego zatrudnienie niesprawiedliwą prozbą Rządzący Senat, przez ten Guberński Rząd ukarany został, do tuteyszey Magistratury powszechney opieki dwóchset Rublami.

Izba Skarbowa Litewska podaie do powszechney wiadomości, iż dochody Czopowego, Sosowego od sprzedaży trunków, Sledzi, Soli, Dziegciu i Smoły w Miastach: Wilnie, Grodnie, Kownie, Brześciu, Nowogródku, i Wiłkomierzu, niemniey Dochod Konsumpcyiny czyli od rzeźi Bydła w wyszczególnionych Miastach oprócz Wiłkomierza wypuszczone będą od dnia 1. Maja Roku przyszłego 1802. przez publiczną Licytacyą w Arędę. — Licytacya takowa we trzech terminach odbywać się będzie, to iest: Aprila drugiego, Julii drugiego, i Octobra trzeciego dnia Roku teraźnieyszego 1801.—Życzący zatym wspomnione dochody wziąść w arędę, maią się prezentować pomienioney Izbie w terminach wyżey napisanych, z dostateczną na bespieczeństwo Skarbu ewikcyą własnego, lub z rękoymią cudzego maiątku, i świadectwami o stanie tychże maiątków od mieyscowych Juryzdykcyów Sądowych złożyć się powinnemi. — Dat w Wilnie dnia 24. Januarii 1801. Roku.